

[C. O. Pedersen.]

jeg havde Indtryk af, at det daarlige Humør havde Ministeren med hjemmefra. Ministeren beklager sig bestandig, ikke blot her fra Talerstolen, men ogsaa ved anden Lejlighed, over, at han ikke har det ærede Medlem Hr. Krag at forhandle med. Det gør jeg for Resten ogsaa. (*Socialministeren* [Steincke]: Saa er vi enige). Ja, paa det Punkt er vi enige. Men jeg er ikke sikker paa, at den højtærede Minister vilde slippe bedre fra det, hvis han havde den virkelige Ordfører for Venstre her, ham, der var designeret til at have disse Sager. Tværtimod, jeg har været alt for skaansom mod Ministeren, fordi jeg ved, hvor sensibel Ministeren er. Jeg har været alt for skaansom baade overfor Sagen, som den foreligger, og ogsaa overfor Ministeren, men det ligger nu en Gang til mig; jeg kan ikke være ond overfor den højtærede Minister, jeg sætter i Virkeligheden saa megen Pris paa ham, at dette ligger mig fjernt.

Ministeren havde aabenbart skrevet noget op, før han gik her over til Folketinget, han talte noget om et Provisorium: at jeg havde sagt, at han havde lavet et Provisorium. Nej, det er en Misforstaaelse. Jeg sagde, at med Hensyn til Provisorier var det virkelig et Tidens Tegn, at her staa der en socialdemokratisk Ordfører op og beklager, at Ministeren ikke har udstedt et Provisorium. For det er Kendsgerningen; saaledes indledede den ærede Ordfører sin Tale; han beklagede meget, at det ikke var et virkeligt Provisorium, saaledes at det derved var blevet forhindret, at disse Medlemmer blev smidt ud af Sygekasserne.

Det var det, jeg sagde om Provisoriet, og jeg vilde gerne høre, om den højtærede Minister gav den ærede Ordfører sin Tilslutning. Det havde været rart at vide, om man nu i 1930 ser saaledes paa Provisorier i Socialdemokratiet. Jeg har villet understrege det, for det sker jo undertiden, at den Slags Udtalelser kan være ændret, naar man Dagen efter læser dem i Folketings-tidende — eller ogsaa har jeg hørt forkert til at begynde med, det ved jeg ikke; men nu har jeg i Dag villet slaa det fast.

Jeg havde sagt om Ministerens Forslag, at det var fremkommet, fordi Ministeren var kommet i en daarlig Stilling. Nu siger Ministeren: Nej, naar han har fremsat dette, er det, fordi han hele Tiden har haft Henvendelser fra Sygekasserne, Sygekassernes Ledelse har været hos ham og har bedt ham foretage noget, saa at Revisioner ikke fandt Sted, og til at begynde med fra-raadede Ministeren Sygekasseledelsen dette;

han sagde, at man burde ikke fremsætte saadanne Ønsker, men vente, til hans samlede Revision forelaa.

Hvis den højtærede Minister bare vedblivende havde indtaget dette forstandige Standpunkt, saa havde der været Mening i det. Hvis han fremdeles havde advaret Sygekassernes Bestyrelse imod, at man foretog Handlinger af den Art, som ikke var i Overensstemmelse med Loven, saa havde han været paa den sikre Side. Men det er jo, som Ministeren siger her: Der er her i Landet ikke mindre end 1 600 000 voksne Mennesker foruden Børnene i Sygekasserne, og naar Ministeren hører dette store Tal og tænker over, hvad det betyder, lader han sig paavirke til at fremsætte et Forslag, som han i Forvejen selv overfor Sygekasseledelsen har fraaraadet. For det staaer jo i Ministerens Bemærkninger.

Ministeren kan ikke have haft den Opfattelse, at hans Forslag om Folkeforsikring skulde kunne gennemføres i denne Samling. (*Socialministeren* [Steincke]: Naa, ikke?). Nej, for han fik at vide ved Finanslovens første Behandling, at det var meget ubetænksomt af ham at forelægge eet Forslag i Aar og et andet til næste Aar; det var noget, som kunde bringe hele hans Forslag i Fare paa den Maade at søge det stykkevist gennemført. Ministeren er ikke saa naiv, som han gerne vilde gøre sig til, at han skulde tro, at et Forslag af et saadant Omfang skulde kunne gennemføres i Løbet af en Vinter i begge Rigsdagens Ting; noget saadant er aldrig set før. Nej, den højtærede Minister maa være glad, hvis han kan faa det igennem i den Periode, som de to Partier nu har sat sig til Rette at regere i; han maa være glad, og Befolkningen maa være tilfreds, hvis en saadan Reform kan gennemføres paa de fire Aar.

Derfor kan jeg heller ikke se, at Ministeren har villet andet end at tilfredsstille den Agitation, som kunde drives i denne Sag. Nogen saglig Begrundelse har der aldeles ikke været for Forslaget; derfor faar Ministeren undskyldte, at jeg ikke kan give Forslaget en saglig Behandling. Det har kun været politiske Hensigter, som har staaet bagved Forslaget.

Nu siger den højtærede Minister, at han kunde ikke lade det gælde, jeg havde sagt, at hans Cirkulære fremkaldte det Indtryk i Befolkningen, at nu skulde der ske en Forandring. Ja, jeg ved ikke, hvilket Indtryk Ministeren mener, hans Cirkulære har fremkaldt i Befolkningen; men jeg ved, at „Social-Demokraten“ i hvert Fald lod Befolkningen forstaa, at nu var der kommet